

Свети Георги.

Богъ да біеть краля отъ Трояна!
 Ми пособираь Троянци хрисияни;
 „Ель чуеь Троянци граждани!
 Расипите бога единего,
 Напишите бога стробренова.“
 Написале бога стробренова.
 Що ми текле у Трояна града
 Тріесеть и три точки студна вода;
 Тамо фати да ми протечвить
 Бъло стробро, и свитло-но злато;
 То'а за бога молі'а, то'а ми найдо'а.
 Нимъ 'и прати краь Троянски,
 Ми 'и прати подъ Трояна града,
 Подъ езеро, кей глобокъ бунаръ.
 Тамо иматъ тая вода студна;
 Тамо иматъ зміа халовита;
 На день му ю по еденъ таниъ;
 Тамо одать Троянски християни,
 До откупать вода-та со стробро,
 Со стробро, со жежено злато.
 Богъ да біеть краля отъ Трояна!
 Промени негвоа мила керка
 Негвоа керка наймала Маріа;
 И наполни джепѣ и пазу'и
 Со стробро и злато жежено;
 Во рѣцѣ ѣ даде стробренъ ибрикъ:
 „Айти керко мала Маріо!
 Ти поиди ми край бунара,
 Налей ми она студна вода,
 Да откупишь ти вода со стробро.“
 А що бѣше девойка Маріа!
 Съ прекърсти, богу съ помоли:
 „Дейди боже, менѣ поножи ми!“
 И киниса по бѣли друмови,
 И си стрете незнаена дея,
 Дея со коня доріа.